
PRYZOSTAĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf przyzostać się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zostać gdzieś, nie opuścić jakiegoś miejsca [gdzie]: Id si est in Italia fortasse manebitur, Iefli ták yeft
muśi sie przizostać we włoszech. *Mącz* 207a.

Formacje współrdzenne cf 1. STAĆ.

LWil